

(1) Jako starej suchej strom, jako všeničící hrom, jak v poli tráva
 připadá mi ten náš svět, plnej řečí a čím víc, tím líp se mám.

(R) Budem o něco se rvát, až tu nezůstane stát na kameni kámen.

A jestli není žádněj Bůh, tak nás vezme země, vzduch, no a potom ámen.

(2) A to všechno proto jen, že pár pánů chce mít den bohatší králů.
 Přes všechna slova co z nich jdou, hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

(R) Budem o něco se rvát, až tu nezůstane stát na kameni kámen.

(3) Možná jen se mi to zdá a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno.
 Jaký bude, nevím sám, taký jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

(R) Budem o něco se rvát, až tu nezůstane stát na kameni kámen.

(4) Laj laj laj...